

PERSOONLIJKE VERWERKING

1e MINICONFERENTIE 26 FEBRUARI 2023

THÉRÈSE VAN LISIEUX:

“IK WERD SERIEUS BEPROEFD IN MIJN GELOOF”

GEDACHTEN EN VRAGEN

1. *"Ik verheugde mij toen in een zó levend en zó helder geloof dat de gedachte aan de hemel mijn hele geluk was. Ik kon mij niet voorstellen dat er goddelozen bestonden, die geen geloof hadden. Ik dacht dat zij tegen hun eigen idee ingingen, als zij het bestaan van een hemel ontkenden, die mooie hemel waar God zélf hun eeuwige beloning wilde zijn" (ms G 5r-v). **Is dit een positieve geloofservaring die ik herken?***
2. Door de persoonlijke geloofsbeproeving die haar opeens overvalt, erkent Thérèse dat er inderdaad mensen zijn zonder geloof. *"Jezus heeft mij van binnenuit laten begrijpen dat er werkelijk mensen zijn die het geloof nooit gehad hebben, bv. omdat zij nooit kans hadden om er iets, of iets ernstigs, over te horen. Maar ook mensen die het geloof kwijtgespeeld zijn door innerlijke ontrouw. Ze hebben deze kostbare schat nl. verloren, omdat ze de geschonken genaden misbruikt te hebben"*.
Die duisternis in haar neemt de stem van de zondaars aan. Ze heeft bv weet van de antikatholieke en antiklerikale journalist Marie Antoine Jogand-Pagès, alias Léo Taxil (1854-1907) ... Ze spotten: *"Je droomt van een vaderland, van de Schepper voor altijd te mogen bezitten. Verheug je maar over de dood. Hij zal je de "nacht van het niets" geven"*. **Voel ik verwantschap met deze beproeving? Ervaar ook ik onverschilligheid en zelfs spot met betrekking tot het christelijk geloof vanuit de media, contacten of gesprekken? Kunnen ook groeiende beperkingen, ziekte, vroegere pijnlijke ervaringen van 'gemis' dat proces bij mij beïnvloeden?**
3. Elke geloofssituatie heeft een donker, nachtelijk aspect: je gelooft zonder nu nog te 'zien'. Dat wàs voor Thérèse vroeger een vreugdevolle hoop : ja, eens zal ik in volle klaarheid zien. Dit is een geopenbaarde, zékere werkelijkheid vanuit Jezus' woord. Dàt er een hemel is, is een vaststaand feit. **Ervaar ik zelf ook het geloof als een genade, waarop ik kan/mag blijven vertrouwen, ondanks ... ?**
4. In deze donkere geloofsnacht is ze zich (opnieuw) sterk bewust hoe Jezus bemind wil worden, maar ook hoezeer zijn liefde miskend en verworpen wordt. Ze is daarom bereid om het meest eenzame lijden geheel alleen te dragen. Ze smeekt daarbij om vergiffenis voor al wie het geloof niet hebben of het weigeren. Ze noemt ze haar broers. In haar geloofsnacht stelt ze zich op gelijk niveau met de zondige, ongelovige mens. Ze bidt om erbarmen in het meervoud, mee vanuit haar eigen aanvechting: *"Heer, heb erbarmen met ons, want wij zijn arme zondaars ..."*. **Voelt dit ook aan als een 'bevestiging': respect en solidariteit tonen voor de medemens; de zorg voor vrede, verzoening en de verbindende waarde van het vrouw-zijn ter harte nemen?**

5. In deze “nacht van het geloof” is Thérèse dus méér dan ooit gelovig geweest. Ze was wel in een natuurlijke onzekerheid, maar elke vrijwillig beaamde twijfel wijst ze af. Trouwens, nooit gebruikt ze zelf het woord “twijfel”. Haar geloofsnacht slaat dus niet op het bestaan van God, niet op de goddelijkheid van Jezus en niet op zijn verrijzenis, “*Al geniet ik niet van het geloof, toch probeer ik daden van geloof te stellen. Ik denk dat ik sinds één jaar meer akten van geloof heb gesteld dan in mijn hele leven samen.* **Lijkt dit voor mij een goede raad binnen een seculiere maatschappij, waarin medemensen me zeggen dat je best kunt leven zonder God?**
6. Het manuscript G, dat ons over Thérèse's geloofsnacht vertelt, is ook een prachtig getuigenis van haar vreugde, van haar humor, haar kunst om de dingen - zelfs in deze nacht - te relativeren, dit wil zeggen om bij alles de eigenlijke kern in het oog te houden. Je mag je Thérèse dus niet voorstellen als iemand die de wanhoop nabij is, of die verbeten strijdt. In haar geloofsgevecht strijdt zij met grote geloofsklasse, en met een wakere aandacht voor elke concrete medemens om haar heen. **Betekent dit getuigenis van Thérèse een bemoediging om die vreugde en die aandacht voor de medemens, ook in geloofsmoeilijkheden te blijven opbrengen?**

KORTE TEKSTEN

1. “*De volmaaktheid bestaat erin dat je inspeelt op Gods verlangen over jou, dat je jezelf accepteert zoals je nu bent en om te zijn/worden wat Hij wil dat je zou zijn*” (naar ms A 3 r°).
2. “*Ik ga niet dood, ik ga het leven binnen*” (br. 244) ... “*Ik ga in de armen van Jezus*” (br. 264).
3. “*Het is niet omdat ik al klaar ben om naar de hemel te gaan. Ik voel dat ik dat nooit goed zal zijn ... Maar de Heer kan mij in één oogwenk omvormen ... Ik verwacht de genade van zijn oneindige barmhartigheid*” (br. 224).
4. “*Het is mijn verlangen om in de hemel te blijven ‘werken’ voor de Kerk ... de Heer te doen liefhebben door een menigte van mensen, die Hem eeuwig zullen zegenen*” (br. 254) ...
5. “*Ik zal daarboven je zusje blijven*” (br. 220) “*Ik heb zo’n groots idee van de hemel, dat ik mij soms afvraag of de goede God mij na mijn dood nog wel kan verrassen*” (Ik ga het leven binnen, 22).